

# KECSKEMÉTI LAPOK.

VEGYESTARTALMÚ HETILAP.



<p><b>Előfizetési díj:</b> Egész évre 5 frt., félévre 2 frt. 50 kr., negyedévre 1 frt. 50 kr. Az előfizetés az év folytán minden hónapban megkezdhető.</p>	<p>Megjelen hetenként egyszer, VASÁRNAP. Az előfizetési pénzek, úgy a hirdetések is „Tóth László könyvnyom- dájának” czimzendőek.</p>	<p>Szerkesztő- és kiadó-hivatal: BUDAI-NAGY-ÚTCZA 184. SZÁM. E lap úgy szellemi, mint anyagi részét illető minden küldemény a szerkesztő- és kiadó- hivatalhoz intézendő.</p>	<p><b>Hirdetési díj:</b> 3 hasábos petit sor egyszeri hirdetésnél 5 kr., többszöri vagy terjedelmes hirdetéseknel ár- leengedés adatik. Bélyegdíj minden beiktatásért 30 kr.</p>
--	---	---	--

## Kecskemét, 1878. június hó 6-án.

Le style c'est l'homme! az irány az ember, mondotta, ha jól tudjuk, Buffon, s igaza van. Mig a közönséges mindennapi beszédben könnyen elbicsaklik a nyelvünk, kevésbé vagyunk urai a felhevülés folytán előtérbe nyomuló gondolatoknak, addig azt, a mit papírra írunk, jól meggondolhatjuk, s elháríthatunk magunktól minden olyan befolyást, mely úgynevezett heves érzelmeknek, mint harag, boszú, többé kevésbé közvetett vagy közvetlen kifolyása. Tisztességes és becsülettudó emberen is megesik, habár csak nagy ritkán, hogy elveszítve önmaga feletti uralmát, nem akként beszél, mint azt tőle megvárhatjuk, de sohasem fog rajta megesni, hogy olyan valamit írjon, a miért nem vállal felelősséget: ha goromba, mindenki tudja, hogy goromba akart lenni, nem mintha elveszítette volna uralmát önmaga felett, hanem azért, mert annak kellett lennie.

Ennek ugyan csak kivételesen lehet helye, s valójában tán nem is helyeselhető, de mindenesetre védelmezhető. A németeknek van közmondásuk, mely azt tartja: auf einen groben Klotz, gehört ein grober Keil, (faragatlan tuskót, faragatlan ékkel hasíts ketté), vagy jó magyar közmondással: a minő az adjon isten, olyan a fogadj isten. A hibás mindig az, a ki kezdi, s ha a viszályban a rövidebbet húzza, csak az érdemlett büntetésben részesül. Így is úgy is baj, ha a vitázók megfeledeztek magukról, de ily esetben nem szabad a fennebbi mondást mereven mértékül alkalmazni, ha csak igaztalanok lenni nem akarunk. Ezek azonban a kivételes esetek, s mi nem ezekről szólunk.

Ha hírlapirodalmunknak irányát tekintjük, lehetetlen a fennebbiek tudatában el nem szomorodnunk. Mennyi gorombaságot vagyunk kénytelenek naponként olvasni, s hozzátehetjük még, mennyi ostobaságot. S ha kérdezzük miért? magunk sem tudjuk indokolni. Annyira hozzászoktunk már a tisztességtelen beszédhez, hogy fel sem tűnik, s így naponként szívjuk magunkba az altató mételet azon hiszemből, hogy bátor, független, véleményünket himezés-hámozás nélkül kimondó emberekké képezzük magunkat; mégis csak derék gyerekek leszünk mi! így gondoljuk, így vélekedünk magunkról, lényegében azonban alakoskodó, sértő, kegyet hajhászó szóhősökké leszünk, szájalomra méltó szellemi nyomorékok, kik gondolat-szegénységünket a mások jóra valósságának becsúrlásával vélik eltakarni, mert képesek mások hibáját nagyítva, a magukét erény színében feltüntetni. Bizony hálás tért találna ma egy Demosthenes, vagy Cato, s nagy szükség volna rá.

Hogy a politikában e tekintetben miként állunk, annak feltüntetése végett ide igtatunk a nem régiben sajtóvétség miatt elítélt Schäffer Lászlónak cikkéből vett néhány mondatot:

„Tisza Kálmán a reakció büzhödt légkörében fölnevekedett kozák hetman. A közmegegyezés átkait ellensúlyozzák lelkében a kielégített bosszúérzet kéjei. A nemzetet bolondító képmutató, ki búineinek egész meztelenségében mutatta be a világnak a leghitványabb emberét. Hazugság minden szava, gabság minden tette. A gaz politikát gaz tettek jellemzik, álnokság uralma hazugsággal, álnoksággal esalta a börtönbe (t. i. Verhovayt). Figyelmeztetjük Budapest polgárait, gondoskodjanak személyes szabadságuk védelméről az erőszak ellen, mert Tisza Kálmán még él és uralkodik.”

Így irtak Magyarországnak miniszterelnökéről, s még voltak, a kik azt helyeselték.

De azt fogja valaki mondani, hogy túlozunk, s oly példát vettünk, mely kivételes. Egyáltalán nem. Egy másik lapban „Apróságok” czime alatt ezeket olvassuk:

„Kedves olvasó, a ki falusi magányodban olvasod e sorokat! Azt hiszed úgy-e, hogy mi, kik Budapest aszfaltját tapossuk, nem részesülünk az aprómarha reggeli gárogásának és kukorikolásának felséges élvezetében? Csalódol. Jer csak Budapestre, s hozasd meg magadnak egy reggel a Hont, Ellenőrt, Egyetértést, Nemzeti Hírlapot, Pester Lloydot, s meg fogsz győződni, hogy gyerekjáték ehhez képest az a gárogás, kotkodácsolás és kukorikolás, a mi odahaza hallasz hajnal hasadtával. Még a csacsi se hiányzik. Itt van először is a szemétdomb ura: az Ellenőr. Vén kakas már az istenadta, fogy a tudománya. Pedig ugyancsak jól tartják eddigi szolgálatait. A szemétdomb az ő világa, azontúl se nem lát, se nem hall. S itt van a gondos kotló: a Hon. Fut, fárad szüntelen; hívogat s ijesztget. Félti kicsinykeit, hogy megpróbálják szárnyukat. Félt a véreséktől és kányáktól, hogy úgy is megfogyatkozott apróságait megdézsmálják. S itt van a jól hizott Bramaputra — Lloyd; és nem hiányzik az Egyetértés sem, a ki úgy üvölt és úgy rikolt — Vörösmarty szerint:

Mint számárnak vembe, mely  
Edes anyját elveszíté,  
Vagy mint a számár maga,  
Mely kemény szelet jövendő.”

Mire legyen jó az ilyen beszéd? de ismét azt fogja mondani valaki, hogy politikai irányú cikket veszünk például, holott annál a csin és jó izlés másodrendű kérdés. Igaz, de szolgálunk egyébbel is. A Pesti Naplóban, abban a Naplóban, melybe valamikor Deák Ferencz, Eötvös József, Kemény Zsigmond stb. irt, „Jótekonkodás és jótekonyság” feliratú cikkben ezeket olvassuk:

„Megszokott dolog nálunk a nőegyletet rablóbandáknak s azok elnökeit haramia-vezéreknek nevezni. Az ily „elmés” összehasonlítások semmivel sem újabbak, mint az a nálunk most divatos hasolat, hogy Patti az énekművészet napja, Nilsson

pedig annak holdja. Rendes frázis, hogy a választmányi hölgyek: szabadalmazott útonállók, Damjanichné: Rózsa Sándor, Sztupa György: egy „szegénylegény,” stb. Ezek a hasonlatok azért olyan kapósak mi nálunk, mert valóban némely nőegylet nem eléggé válogatós eszközeinek megválogatásában, nem tanúsít elég böles mérsékletet az úgynevezett önkényes (de valójában erőszakos) megadóztatásnál s nagyobb zajt üt, mint a mennyi a jótekonyság gyakorlásához szükséges. A jóltevés pedig szerény virág, szebben virágzik elrejtett kis helyen, mint gonddal s raffinement-nal ápolt kertekben.”

Az ily általánosan elterjedtnek mondott nézetről, megvalljuk, mi nem hallottunk még eddigéle semmit; de lehet, hogy ez azért van, mert mi szegény kecskeméti hátrább vagyunk a culturában, mint a boldog budapestiek, a kiknél a Rózsa Sándorokat és a szegénylegényeket Damjanichné és Sztupa György képviselik. Nekünk legalább még nem jutott eszünkbe Zöld Marczit, Sobri Józsit, Bogár Imrét, s a többi hirhadt „akasztófavirágot” a jótekonysággal összekötésbe hozni, pedig hát általánosan elterjedt nézet, hogy csak a „gazdag”-ot bántották, de nem a „szegény”-t, a kin ellenkezőleg, segítettek.

De minek menjünk olyan messzire? itt van a mi laptársunk a „Kecskemét.” Ennek utolsó számában kövér betűkkel nyomtatva ezt olvassuk:

„A közgyűlés június 5-ére van összehívva. A szeg kibújt a zsákból. Tehát csonka bizottsági ülés lesz! És ilyen csonka bizottsági gyűlés fog választani — a főispán igazság szeretetének megkoronázásául. A gyertya is nagyot lobban, mielőtt kialszik. Ah, mily nagy a faggyú bűz! A politikai illemet is lábbal tapodó, magát kis istennek képzelő e főispán, megérdemelné, hogy az ő csonka parlamentje is leszavazza. A lap bezártakor vevén e hirt, a tárgyhoz kimerítőn nem szólhatunk, de óhajtjuk, hogy nálunk is Szolnokot fogjon.”

A „Kecskemét” jól volt értesülve, mert a közgyűlés 5-én csakugyan magtartatott; de nemesíti-e az olvasó gondolkodás módját és szívet, ha valakinek kövér betűkkel szedett sorokban azt kívánjuk, a mit nem óhajt, azt kétségbe vonjuk. No, de kevés közünk van hozzá, vagy tán semmi sem.

Idéztünk példákat s azt hisszük, lapunk szíúk keretéhez mértén, elég bőven. Ha jól átgondoljuk tartalmukat azt látjuk: az efféle cikkek és megjegyzések veszélyessége abban rejlik, hogy megrontják az olvasó közönség jó izlését, azt a szép és jó helyett, a rút és roszhöz szoktatják, elferdítik a valót, s hamis fogalmakat terjesztenek, gyarlóságunkra számítva gyengességünkre alapítják állításait, s azokból vont következtetéseiket, s így lassanként gyanakodó rágalmozókká tesznek. Óvakodjunk tőlük!

## Levelek a laboratóriumból.

(A pasteurizálás.)

Czegléd, április 14. 1878.  
II.

Igéretemhez képest szólok most a borok üvegben való pasteurizálásáról; de megjegyzem előre is, hogy ez egy kissé több bibelődéssel jár, mintha a műveletre gépeket alkalmaznánk, hanem azután sokkal tökéletesebb is a munka. Lássuk először is a kis üvegekben, az u. n. palaczkokban való pasteurizálást:

E mód különösen arra alkalmas, hogy a ki saját használatára néhány akó finom bort óhajt, ahoz könnyű szerezni hozzá juthasson, alkalmas arra is, hogy a pasteurizálás czélszerű voltáról a még tán kételkedőket tapasztalatilag meggyőződtesse, sőt azt végre nélkülözhetlenné tegye. Kivitele oly könnyű, hogy minden ügyes gazdasszony könnyen megtanulhatja, nevezetesen:

A bort palaczkokba kell lefejtetni, úgy hogy azok ne legyenek egészen tele, mert a hő a bort, mint szesz folyadékot nagy mértékben kiterjeszti. Az üvegeket azután be kell dugaszolni, vagy még jobb hólyagpapírral lekötöni, mert ez sokkal tisztább, mint a parafa, melyből a meleg bor és borigő mindig old föl nyálkás részeket. Mind a dugaszolás, mind a lekötés csak lazán eszközöltessék, hogy a kiterjedő bor által szorított lég a palaczkot szét ne rombolja, hanem veszélytelenül kiszabadulhasson. Az így lazán elzárt bor vízzel töltött edénybe állíttassék, úgy hogy a víz a palaczk száját, vagy a rajta levő kötést akkor se érje, midőn már fölmelegszik, hanem az egyenletes melegítés kedvéért ruhával leborítható, épen, mint a gyümölcs-befőzésénél; azzal a különbséggel, hogy most nem forralják föl a vizet, hanem 55°—60° C. (= 44°—48° R.) közötti mérsékleten tartjuk meg legalább egynegyed óráig. Ez azt teszi, hogy mérsékletét 55°-nál mélyebbre sülyedni s 60°-nál magasabbra emelkedni nem engedjük. A víz mérsékletéről a beállított pontos hőmérő ad tudomást. Attól az időponttól számított egynegyed óra múlva, melyben a víz 55°-ra emelkedett, az egészet elveszszük a tüztől, de a bort a vízből nem veszszük ki mindjárt, hanem előbb kihűlni engedjük. Mielőtt még azonban a bor kihült volna, rögtön, a mint elveszszük a tüztől, már előre megtépett vattával jól begöngyöljük a palaczkok száját, különösen a dugó-, illetve a hólyagpapír és az üveg érintkezési vonalán, de a papír fölött is. Az így alakult vattakupakot megvédés czéljából közönséges papírral befödjük és pamutlazzal lazán lekötjük. E mellett sem a pergamen-papírt szorosabban lekötöni, sem a dugót jobban beszorítani nem szabad, mert ez által a lég könnyű behatolása gátoltnék. Ily berendezéssel a borhoz a lég csak a vatta-rétegen át juthat, melynek össze-vissza álló szálai a gomba-csirmagvakat föntartják. A vattával való elszigetelést azonban nem szabad a bor megmelegítése előtt eszközölni, mert a kifejlődő gőzök a vatta szálait összetapasztanák s e miatt a gomba-csirmagvaktól járható csatornák támadnának; de nem szabad a fölmelegítés után késni sem a levatározással, mert a kihűlt bor eredeti térfogatára húzódik össze, a mennyi léget kiterjedésekor az üvegből kiűzött, most ugyanannyi túlul vissza,

nekünk pedig mielőbb gondoskodnunk kell, hogy a berohanó lég már útjában találja a megsűrűvottat.

Ily módon több akó bort lehet minden különös költség nélkül, csupán a mindennapi főzés mellett, naponként 20—30 palaczkot, megpasteurizálni. Még egyszer hangsúlyozom, hogy ez alkalommal sokkal jobb hólyagpapírral lekötöni, mint bedugaszolni üvegeinket. A pasteurizálás után egy kis szelet papírt ragasztunk az üveg oldalára, melyen a pasteurizálás napja, s ha többféle bort pasteurizáltunk, s a bor faja, termési helye, ideje stb. állhat. Kis palaczkokban 3 hó mulva borunk kész, kiért és lefejtethető. A lefejtést legpontosabban üveg vagy gummi szivornya vagy lopó által vihetjük végbe, bár ily kis úton, egyik üvegből másik üvegbe, a légen át sem nagy veszélylyel járna tölteni, csak hogy így könnyen felzavarosodik, mitől a legnagyobb mértékben óvakodni kell. A lefejtés után, mint multkor említettem, pontosan el kell zárni törkölypálkában kiázott dugóval és önkupakkal, úgy hogy a dugó és bor közt levegő ne maradjon. Ha a pasteurizálás napja az üvegre föl volt jegyezve, mindig tudjuk, melyek voltak a régebben pasteurizált palaczkok, s azokat fogjuk előbb lefejtetni, azután folytatjuk a lefejtést minden nap oly sorrendben, a mely sorrendben pasteurizáltunk.

Sokkal gyorsabban megy a pasteurizálás és sokkal nagyobb mennyiségű borra is alkalmazható, ha nagy, 20—30 literes palaczkokat használunk, melyeket bádóg vagy rézüstökbe állítunk bele, s az üst és üveg közé a fenéknél és oldaloknál szalmát helyezünk és vizet töltünk. Ha nem rendelkezünk sok ily üveggel, a már negyed óráig a kellő melegségi fokot tartott bort bemeszelt hordókba fejtjük át, s e hordókat látjuk el oly dugóval, minőt előbbi levelemben említettem. Ugyanegy hordóba egymás után vagy egyszerre több kisebb-nagyobb üveg tartalma bevezethető, csak hogy a hordót időközönként is pontosan elzárjuk.

A kiérés után, — mely hordóban, a bor nagyobb mennyisége miatt több időt vesz igénybe, s 10 akós hordónál legalább 4—5 hóig tarthat, — szintén bemeszelt vagy lakkozott másik hordóba vagy üvegekbe kell a bort levonni s azután a légtől pontosan elzárni.

Ha valaki a 4—5 napos, vagy régiebb, de még ki nem ért pasteurizált bort megkóstolja, s ize nem tetszik, még azért ne törjön pálzát a pasteurizálás fölött, mert kiérés előtt a bor sajátos főtt ízű, savanyú, sőt vannak gyenge idegzetű egyének, kiknek valósággal undort okoz. Kiérés után azonban (a víz után) legkellemesebb és legélvezetesebb ital mindenestre a tisztán kezelt pasteurizált bor, s egyike a legkelendőbb kereskedelmi cikkeknek. Azt se higye senki, hogy ha az ő általa első-, másodikban pasteurizált bor elromlik, vagy nem felel meg várakozásának, annak mindjárt a pasteurizálás az oka; mint mindenben, úgy a pasteurizálásban is csak a gyakorlat teszi a mestert.

A mi a pasteurizálás idejét illeti, erre nézve a vélemények elágazók. Kísérleteim azt mutatják, hogy legelőnyösebb azt a második, vagy az u. n. utóerjedés után, tehát a tavasz vége felé vagy a nyár elején végezni. Ezt elméleti okok is támogat-

ják, mert a pasteurizálás után, ha gomba-csirmagvak nem juthatnak többé a borba, minden erjedés szükségkép örökre megszűnik; ha tehát a második erjedés előtt pasteurizálunk, borunk edesebb, de gyöngébb lesz, kevesebb szeszt fog tartalmazni. \*) Addig várakozni pedig, míg megszűnik a borban minden szesz erjedés, nem czélszerű, mert nem tekintvén az időbeli veszteséget, a második erjedés bevégezte után a borban a vegyfolyamatok annyira meggyöngülnek, hogy sokkal több szesz párolog el, mint a mennyi újra képződik.

A ki ezek után érdemesnek véli a pasteurizálás megkísérlését, annak ajánlom, hogy próbáljon meg 40—50 palaczkkal pasteurizálni, a fentebb mondottak lehetőleg megtartása mellett. S miután a palaczkok tartalma kiért, hasonlítsa és ismerőivel hasonlíttassa össze ugyanazon fajta nem pasteurizált borral, azt azonban ne árulja el, hogy melyik üveg volt megpasteurizálva, hogy minden elővéleménytől mentes ítéletet hallhasson. Bizonyos, hogy a következő évben sokkal többet fog pasteurizálni.

Még csak azt akarom ezekhez hozzátenni, hogy a pasteurizálás épen nem pancs, mert általa a borhoz idegen anyagot nem adunk, sem el nem veszünk belőle semmit. A pasteurizálás mellett a bor megmarad bornak, csak annyit érünk el vele, hogy azon hatások legnagyobb részét, melyek elromlását okozhatják, eltávolítjuk, s a rendes kiéresi vegyfolyamatot gyorsítjuk és tökéletesítjük.

Azoknak, kik a „természetesség“ vesszőpáriján szeretnek lovagolni, megsúgom, hogy a bor nem természetes test, vagyis nem termés, hanem ipari készítmény. A szőlőnedv, míg a gyümölcs sértetlen héja fűdi, sohasem erjed, ez csak akkor következik be, ha a levegő, illetőleg a légben úszkáló gomba-csirmagvak közül az illető (micoderma vini) sejtek bele hatolhatnak. Erre szükséges a szőlőhéj szétroncsolása, s ez az első mütét a bor készítésénél. Második mütéttel a szűrés, harmadik a különböző időbeli lefejtések, melyeket mind pancsnak nevezhetnénk, ha a pasteurizálást annak mondjuk. Ezekon kívül van még a derítés, a kénezés, melyekkel a borba még idegen anyagok is jutnak, ép azért nagyon kívánatos, hogy pótolassanak a pasteurizálás által, mely e két eljárást teljesen fölüllegessé teszi. *Mokos Károly.*

## ÚJDONSÁGOK.

— Az újra alakult törvényhatósági bizottság városunkban f. hó 5-ik és következő napjain tartá rendes havi közgyűlését. Első tárgyát az igazoló választmány jelentése képezte, melynek alapján főispán úr ő méltósága constatálván, miszerint a törvény által megszabott létszám, t. i. a választás alá eső bizottsági tagok háromnegyedrésze igazolva van, a bizottsági közgyűlést megalakultnak kijelenté. Itt azon comicus intermezzo merült föl, hogy egy bizottsági tag N. D. a törvény rettentő félremagyarázása alapján azon indítványt tevő, hogy határozza el a közgyűlés azt, miszerint nem határozatképes; vagyis azon közgyűléssel akart határozatni, mely

\*) A borszesz a cukorból, az erjedés által, szén-sav képződés közben származik.

## TÁRCZA.

### A két halász.

Bretagne északi partvidékén a szelek dühének kitétt kis kikötő van. Itt ugyan csak rosz menhelyre találnak a halász-bárkák; az egész falu különben csak néhány házikó vagy inkább kunyhóból áll, s lakói minden szükségleteikben kizárólagosan a tengerre szorulnak.

Gorrec Ferenc és Le Bihau, voltak a helység legügyesebb halásza. Sokáig benső barátok voltak, de valamely érdeke vágó kérdés miatt összeveszttek.

A rosz érzés épen olyan, mint a gyom; ha hamarjában ki nem irtják, csakhamar az egész mezőt ellepi.

A két halász viszálya lassanként ellenségeskedéssé, utóbb halálos gyűlöletté nőtte ki magát.

Le Bihau gyűlölsége mindazonáltal mélyebb gyökeret vert, mint Gorrecé; egészen az örjögésig haragra hajló természetén egyáltalán nem tudott uralkodni. Nagyon korán jutott özvegyesre; neje egy fiúval ajándékozta meg, ki egy binici kereskedőnek parti hajósa volt; házi tűzhelyénél tehát nem volt senki, a ki engesztelőleg beszélt volna hozzá. E mellett nem tudta megbocsátani Gorrecnek, hogy aránylag jóllétnek örvendett. A boszús szív haragját a legkisebb körülmény csak fokozza, s azért az álnok biztatások nála termékeny talajra találtak.

Egyszer a kikötő nyugati homokos partján járt: gyönyörű tavaszi nap ragyogott a táj felett; a gyenge szél által hajtott hullámok a partnak finom homokját nyaldosták; a tengeri sirályok hosszú

szárnyaikkal a vizet szedelgették, majd az ég felé törtek, majd ismét leereszkedtek, míg panaszos hangjok a hullámok zajában elvesztett. A természetben minden kedélyre érzésre ösztönzött; csak Le Bihaut foglalták el komor gondolatok; szeméből harag látszott; s épen ekkor látja meg Gorrec-et a vámfőnök társaságában. Néhány nappal ezután valamely vétsége miatt megbüntették; Le Bihau a földással ellenfelét gyanúsította. A midőn Gorrec háza előtt elment, a függönyök mögött ennek nejét és leányát pillantá meg, a mint dolgozva beszélgettek. Néhány percz múlva a szél vidám dal refrainjét hozta fülébe. Ráismert a hangról az éneklőre, s elkeseredve dörmögé magában:

— Mi jognál fogva boldogok ők, míg én... ..? — Itt megakadt...

A csapszék csak néhány lépésnyire volt tőle, bement, és midőn kijött, mámoros tűz villogott szemében, mely vérét is fölforralt. Már alkonyat volt, midőn a homokparttal szemben eső oldalra ért. Magas falak meredeztek itt égnék, melyeket vész idején a hullámok dühösen szokták csapkodni. A legesendesebb időben is lehetett némi hullámzást észrevenni. Nem nagy távolságban a parttól a habok fölött kinyúló sötét sziklaormok látszottak, míg mások álnokul a víz alatt lappangtak, törbe fogva a hajókat, kiket a tenger alatti csalárd vízárám feléjük sodor.

A mint Le Bihau szétnézett a hold fényét tükröző tengeren, néhány halász-bárkát vett észre, a többi közt Gorrecét is, a mely kedvező fuvás alatt könnyedén lebegett a víz felett.

— Bárcsak elnyelné a tenger! — mormogá. Most az egyszer remélhette, hogy vétkes ki-

vánsága beteljesül. Mindenfelé vészjelző jelek mutatkoztak, s ezekben szeméi nem szoktak csalakozni. Csakhamar szél támadt, a tenger folyvást erősebben és erősebben zúgott, a madarak sivitva röpködtek ide s tova, a felhőket forgószél rongyokra szaggatá. Az ég oly sötétté lőn, mint valami óriási tintafolt, s a pokoli sötétségnek a folytonos menydörgés, az orkán szakadatlan üvöltése és a sziklát ostromló hullámoknak szaggatott csapkodása képezte ijesztő ördögi zenéjét.

A parton nagyon kezdetleges világító-toronyféle volt; nagyobb fajta tengeri madár tán a félelem miatt fejét vesztve neki repült ablakának, az üvege betört, és a szél eloltotta a világot.

Le Bihau kárörömmel vette észre, mily kedvezően lehetne most a véletlen bosszútervének kivitelére fölhasználni, midőn egyszerre pokoli gondolat villant meg agyában. Haza ment lámpásért, melyet a szaggatott sziklák közt helyezett el. Bármily gyenge fénye volt is, elég volt arra, hogy ellenét tévútra vezesse; s ennyi elég volt, mert ha egyszer a sziklatömkelegbe jutott, ott okvetlenül el kellett vesznie.

Várta gyűlöletsugallta tervének eredményét; de lelkiismerete megszállotta s furdalni kezdte. — Az ittasság köde elpárologott, és minthogy alijában véve nem volt gonoszlelkű, belátta tettének borzasztóságát. A lelkiismeret hatalmas hangja végre felszólt benne. Reszketve vette vissza a lámpást, hogy a csalóka fénynek ne maradjon ideje bajt idézni elő. Otthon érzett lelki gyötrelmei arról győzhették meg, hogy a bűn már magában hordja büntetését, s a bűnös emberi igazságszolgáltatás nélkül sem képes azt elkerülni.

szerinte nem határozatképes. Ezután következett a legfontosabb tárgy, t. i. a város törvényhatósági szervezetének tervezete, mely egy régebben kiküldött bizottság által elkészítettén, a közgyűlés elé terjesztett. E tervezet, melynek tárgyalása két egész napot vett igénybe, némi módosítással elfogadtatott, s a nagyméltóságú m. kir. belügyminiszteriumhoz a törvény értelmében megerősítés végett felterjesztetni határozatott. Magára a tervezetre és a tett módosításokra ezúttal időrövidség miatt nem terjeszkedhetünk ki, csak általában jelezzük, hogy mind a tervező bizottságot, mind a közgyűlést azon elv vezérelte, hogy a tisztai létszámnak a közügyek hátránya nélkül lehető legnagyobb mérvű leszállítása, s mérsékelt fizetések megállapítása által minél több megtakarítás eszközölthessék, mi jó részben sikerült is. Tárgyaltatók még a gyámsági és gondnoksági ügyek rendezése és árvaszéki eljárásról szóló szabályrendelet iránt beterjesztett javaslat, mely nagyrészt csaknem változatlanul elfogadtatván, nevezetesebb vita csakis az árvaszéki elnökségre vonatkozólag merült föl, melynek eredménye az lett, hogy a többség az elnöki szék betöltését határozta el azon hozzáadással, hogy a város régebbi követeléseinek realizálására vonatkozó teendők is hatáskörébe utaltatnak. Ezután a többi folyó ügyek vétettek tárgyalás alá, melyek száma nem kevesebb mint 115-re megy.

— **A kecskeméti nőegylet** által f. évi június 15-én a „városi műkertben“ rendezendő s táncmulatsággal összekötött kirándulásra szóló meghívókat a rendező-bizottság által már szétküldték. A kik netán tévedésből, vagy feledékenységből meghívót nem kaptak, Kiss Lajos, Ujszászi Imre ügyvéd, vagy Katona Zsigmond gyógyszerész úrnál jelentkezhetnek. A kirándulás tiszta jövedelme az egyet árva-házi alaptökéjének gyarapítására fog fordíttatni.

— **Gyászír.** Deák Mihály, ösrégi családból származott polgártársunk f. hó 6-án hosszas szenvedés után élete 70 ik évében elhunyt. Legyen csendes és békés nyugalma!

— **A kegyesrendi főgymnasium** növendékeinek nyilvános zárünnepélye f. hó 6-án tartatott. Az idő nem igen kedvezett, de azért szép számú, érdeklődést tanúsító közönség előtt folyt le. A növendékek ének-, zene- és szavalatban szép előmenetelt és buzgalmat tanúsítottak, s a hallgatóság elismerését kiérdemelték. A pályadíjat nyertesek neveiről nincs tudomásunk. A nyilvános vizsgák június hó 11-étől 27-ikéig fognak tartatni, s a hittannal kezdődnek; június hó 30-án Te Deum fog tartatni, s ezzel a tanév beárul.

— **Dr. Zimmermann Jakab**, bölcsészettudor s nagyváradi megyei áldozár, a helyi m. kir. állami főreáliskola rendes tanára, munkás élete 71-ik évében f. hó 5-ikén reggeli 9 $\frac{1}{2}$  órakor csendesen kimúlt. Hült tetemei június hó 6-án délután 3 órakor a róm. kath. szertartás szerint örök nyugalomra tétettek; az engesztelő áldozat pedig június 7-ikén reggeli 7 $\frac{1}{2}$  órakor a róm. kath. anyateuplomban mutatott be. Áldás és béke lengjen pora fölött!

— **A műkedvelőknek** jelzett előadása vasárnapon megtartatott. Előadatott Tóth Edének „A kintornás család“ című népsziműve. Búzás Teréz kisasszony, ki mint Juczika lépett fel, koszorúkkal és virágcsokrokkal fogadtatott; Bimbó Laczi sze-

repét Dömötör Kálmán úr vette kezébe. Varga Juliska, mint Mari, a kintornás leánya, lépett fel, a bakter szerepét Kovács József úr vállalta volt magára. Ezeket felemlítjük, mint a darab főoszlopaikat, habár a többi szerep és szereplő sem tekinthető közömbösnek. Eszünk ágában sincs a műkedvelőkre azon mértéket alkalmazni, melyet színészeknél használunk, s annál kevésbé oly nehezebb darabnál, mint a kintornás családnál, de éppen azért helyesebbnek tartanók műkedvelőktől, ha könnyebben előadható darabokat választanak. A siker mindenestre kielégítőbbé válnék, habár elégedetlenségre ok tulajdonképen sem így, sem úgy nincsen. A műkedvelők — műkedvelők, úgy kell velük beérnünk, a mint vannak, vagy voltak.

— **A kecskeméti nőegyletnek** május hó 30-ára kitűzve volt rendes évi közgyűlése mint azt irtuk, a tagok kellő számban való meg nem jelenése miatt, megtartható nem volt, ennél fogva folyó évi június hó 20-ikára, Úrnapjára az „Olvasókör“ helyiségébe újabb közgyűlés hivatott egybe. Ezen közgyűlés a már kitűzött tárgyakra nézve a jelenlevők számára való tekintet nélkül határoz.

— **A párisi kiállítás látogatói** Párisban Gray Vilmosnál, városunk szülöttjénél, mint értesülünk, olcsó és jó ellátásban részesülhetnek. Milhoffer György, városunk lakója, két hétig tartózkodott földünk „Hôtel de L'Union“ című szállodájában, mely a Louvre és Palais royal közelében van (rue Saint Honoré, 139.) A szobáért naponként 3 $\frac{1}{2}$  franc-ot, az ellátásért 5 francot fizetett, s mindkettővel meg volt elégedve. Minthogy Gray szállodájában magyar szóval is lehet boldogulni, s mindenki a legkészségesebb felvilágosításban és útbaigazításban részesül, szolgálatot véltünk ennek közlésével tenni azoknak, a kik Párisba óhajtanak rándulni és sem francziául, sem németül, sem angolul nem beszélnek. A ki a párisi indóházban megérkezik, az első bérkocsinak csak a fentebbi francia neveket mutassa meg, — itthon kiki lepingálhatja magának, — s biztos menhelyre fog jutni. Egyébiránt kiki még itt kérhet felvilágosítást Pataky úrtól, a kitől e közleményt vettük.

— **A helyi állami főreáliskolában** a szokásos évi vizsgálatok folyó hó 11-én veszik kezdetüket és folytattnak ugyan e hó 26-ig. 28-án reggeli 8 órakor a beérkezett jutalmak fognak kiosztatni: 30-án pedig kiosztatván az évi értesítők, az ifjúság elbocsájtatik az intézetből, hogy a nagy szünet között élvezhesse.

— **A kecskeméti vidéki természettud. társulat** 1878. június hó 10-én d. e. 10 órakor fogja a főreáliskola vegytani előadó-termében rendes évi közgyűlést megtartani. A közgyűlés tárgyai: 1) Elnöki beszéd. 2) Titkári jelentés. 3) Könyvtárnok jelentése. 4) Pénztár állapotának kimutatása. 5) Indítványok.

— **„A földmívelési érdekeink“** folyó hó 3-án megjelent számában „Határzár a keleti marha ellen minden áron!“ feliratú cikkben, ellentétben a „Gazdasági lapok“ f. é. 21-ik számában „A marhavész és keleti határainknak elzárása“ című cikkkel, azt vitatja, hogy állattenyésztésünk érdekében, jelesül a mennyiben szarvasmarhára vonatkozik, elkerülhetetlenül szükséges, hogy a keleti marha behozatalát ez idő szerint feltétlenül megakadályozzuk. Mi ugyan a szabad kereskedésnek

vagyunk hívei, de sohasem ragaszkodunk annyira elméleti elvekhez, hogy azokat országunk rovására alkalmaztatni óhajtsuk. A kérdéses cikk kétség-telenül komoly aggodalomra ad okot, ha marhatenyésztésünk felvirágoztatása érdekében oly lanyhán járunk el üdvös és szükséges intézmények behozatalában, mint az ott mondva van. Ajánljuk e cikket gazdaközönségünk figyelmébe, s mert azt hisszük, hogy Kecskemét városa véleményét e tárgyban a gazdasági egyesület legilletékesebben nyilváníthatja, azon hozzáadással, hogy a pro és contra felhozott érvek alapján ez ügybeni nézetét okvetlenül nyilvánítsa, s lehetőleg érvényesíteni is iparkodjék. Ezerszer el volt már mondva, hogy mindig kétséges újításokon törjük fejünket, mások bajával bibelődünk, ellenben azt, a mi legközvetlenebbül érdekel bennünket, hallatlan könnyelműséggel elhanyagoljuk, s a meglévővel keveset törődünk. Ha rúttul megviselt marhatenyésztésünket ezentúl is mostoha gyermeknek tekintjük, sohasem lesz belőlünk számbavehető nemzet, mert a földmívelés csak kapcsolatban az állattenyésztéssel indulhat virágzásnak, e kettő nélkül pedig sem kereskedelmet, sem ipart teremteni nem fogunk.

— **Russel János earl** (angol gróf) mult hó 28-án nyolczvanhat éves korában meghalt. „A jelenkor-nak tán egyetlen egy államférfia sem szállt tiszte-tettel dúszabban övezett fővel sirba, mint a nemes gróf, s bizonyára nem lesz név, mely a jelenkor történetének nagyobb részét fogja fényessé tenni, mint Russel Jánosé.“ Angolország újabb legszebb törvényei, a katolikusok egyenjogosítása, a reform-törvény, a rabszolgaság eltörlése, a törvényhatóságokat szabályozó intézkedések, a szabad kereskedés, az egyházi adó közkötelező voltának eltörlése, a népnevelés, stb-re vonatkozó törvények, mind az ő nevével függnek össze. Hive volt a Fox Károly Jakab által hirdetett whig (szabadelvű) politika vallásának, s a hol aggodalmi voltak alkalmazhatósága miatt, sokáig mérlegelte, ha elveiből engedhet-e? Hazájának hű fia volt, ép oly nagy eszű és képzettségű, mint hidegnek látszó külseje daczára, nemes és jószívű ember. Nyugodjék békében, a kit honfitársainak színe java becsül, azt mink is tiszteljük.

— **Legyező kiállítást** rendez f. hó 19-ikére Londonban a legyező-készítők érdemes társasága Lujza királyi hercegnő védnöksége alatt. A társaság díjjakat tűzött ki, melyekért legyező-készítők, műpártolók, gyűjtők éppen úgy versenyezhetnek, mint legyezővel kereskedést folytatók. Minden kiállítandó legyező mellé annak teljes leírása csatlandó. Milyen nagyszabású lesz a kiállítás, azt tervezete is mutatja. Hogy olvasóink róla némi fogalmat szerezzenek maguknak, elősoroljuk főbb vonásaiban a beosztást. Az első osztályban kizárólag az angol készítményű modern legyezők állítatnak ki, három alosztályban. Az első alosztályban a diszített legyezők három díjra versenyeznek; a másodikban a disz nélküli legyezők, beleértve a levelekből készített legyezőket, legyenek azok akár festettek, akár más alkalmas anyagon himzettek, vagy mesterségesen készített levelekből valók, hasonlóképen három díjra versenyeznek, a harmadik alosztályban a legyezőhöz való különféle elefántcsont-, csont-, fa- stb.-ből készített lemezek állítatnak ki, s szintén három díjra versenyeznek. A má-

Végre följött a nap, de a vihar nem szűnt meg, a dühöngő elemek zajában még szomorúbb hang hallatszott: a falu harangjái, mely segélyre szólított a hajótöröttek számára.

Le Bihau kiment, halványan, reszkette; de alig tett pár lépést, midőn meghökkenve hátrált: Gorrec-cel állott szemközt, kit az elemek áldozatának hitt.

— Segíteni jövök, — szólt, — fiadat megmenteni, siessünk, az idő kevés!

— Fiamat! — dadogá Le Bihau fuldokló hangon.

— Te nem vártad ily hamar, de ő sietett visszatérni. A tengeren találkoztam vele, az égboltozat baljóslatú volt, és ő is mint én a kikötőbe igyekezett; de az ő hajója nehezebb lévén mint az enyém, a vihar utólrte. Jöjj, mentsük meg, ha még lehet. ....

Le Bihau kétségbeesve követte Gorrecet. A partot nők és gyermekek lepték el, kik a vészben levő hajósokért imádkoztak. Ezek szél és ár ellen küzdve végső erejüket megfeszítették, hogy a sziklától távol tarthassák magukat.

Gorrec és Le Bihau egy csónakba vetették magokat; a jelenlevők mindannyian megrémülve nézték távozásukat; az ijedség hangja tört ki mindnyájok melléből, látva, hogy a két ember majd a hullámok csúcsán, majd a mélységben lebeg. Hősies küzdelem után sikerült megmenteniök a veszni indultakat, egyesített erejüknek sikerült a tömegnek általános örömrivalgása közt a járművet a kikötőbe terelni.

Néhány perczig az örömmek engedte át magát Le Bihau, hogy viszontláthatta elveszettnek hitt fiát, majd félre szólította Gorrecet, tegnap még

ellenfelét; halálos sápadtság lepte el arcát, s maga magától látszott megrémülni.

— Ferencz, — dadogá aztán, — te oly szolgálatot tettél nekem, melynek emléke örökre élni fog bennem. Én nem érdemltem meg azt. Tudod-e ki tette a lámpást a sziklák közé, hogy az elkésett utasokat félrevezesse?

— Tudom.

— Azt is tudod, hogy kinek vesztére törtem?

— Azt is tudom.

— Ő tudta, — mormogá, — és mégis eljött, hogy életét kockáztassa fiamért.

— Yves, — szólt Gorrec, — mindketten hibásak vagyunk, hogy a gyűlöletnek adunk helyet szívünkben; bűnhődnünk kellett, s lekiismeretünk furdalása által már bűnhődünk is. Tegnap nagyon föltűnt nekem komor, fenyegető arcod; nóm és leányom is észrevették. Midőn haza mentem, az első így szólt hozzám: „Félek Le Bihautól, gyakorta igen roszt álmodom. Legyen valamelyiktek okosabb; beszélj vele, mert hidd el, addig nem lesz és nem lehet sem nyugtom, sem örömem, míg ti ki nem békültök.“ Leányom, ki azelőtt fiadnak volt igérvé, hallgatott, de szemei ékesszólóbbak voltak, mint anyjának szája. Kért is, kérelt is, — most is, azelőtt is. Éreztem, hogy igaza van, mert végre is gyermekeinkért szenvedtem; de az álszégnyen visszatartott. Hanem most megígértem, hogy baráti kezet nyujtok neked. A tengerről megláttalak a parton; előérzetem súgta, hogy valami roszt szándékkal vagy. Visszajövet észrevettem a világot, melyet te a sziklák közé helyeztetél. Egyszerre megértettem a borzasztó helyzetet. Fiad vesztélyben forgott, ... s talán éppen miattad. Ekkor megkét-

szereztem erömet, hogy minél hamarabb partot érjek, mert meg kell gondolnod, hogy fiad, kit talán leányom szeret, forgott veszélyben! Mindenáron meg akartam menteni. De ezen gyalázatos időben nem volt könnyű kikötni. Már húszszor állottam azon ponton, hogy kikötök, de a dühös hullámok mindannyiszor visszaszorítottak. Végre mégis sikerült kikötönm. Alig hogy partra szállottam, futásnak eredtem, hogy minél hamarabb hozzád érjek, hiszen oly sok időt kellett veszítenem! Ah, ha későn találnék már érkezni! Ez aggasztott, ez szorította szívemet. Végre megérkeztem. Elin-dultunk, és most mind együtt vagyunk. Hála Istennek, még jókor érkeztem!

Le Bihau a megindulástól zavartan csak nehezen jutott szóhoz, végre megszólalt

— Többel tartozom neked életemnél, miként háláljam meg valaha?

— Csak egyet kérek.

— Beszélj.

— Igérd meg, hogy többé nem iszol.

— Igérem.

Gorrec kezet nyujtott Le Bihau-nak, majd közelgő nejehez és leányához fordulva szólott:

— Le Bihau és fia házukba kísérnek, siessetek a reggelivel, kiérdemeltük.

Mondjak-e még többet is?

A nap kedves örömek közt folyt le, és azóta semmi homály sem háborgatta a két halász derült barátságát. Még sokáig élt, még sokáig örülhetett gyermekei boldogságán mind a kettő, vetélkedve egymással a kis unokák iránti szeretetben, s azoknak viszont szeretetért.

Francziából: *Juhász István.*

sodik osztályban azon modern európai legyezők fognak kiállítani, a melyek Nagy-Britannia és Írország kizárásával a jelen században Európában készítették; versenyeznek arany-, ezüst- és bronz-éremre. (Az első osztályban az első és második díj arany- és ezüst-éremből és pénzbeli összegből, a harmadik bronz-éremből áll, s mindegyikkel a kiállítást rendező társaságnak tiszteletbeli tagsága jár.) A harmadik osztályban angol készítményű e század kezdetét megelőző időből való legyezők állítatnak ki. A negyedik osztályba soroztatnak azon e századot megelőző időből való régi legyezők, melyek az Egyesült-királyság kivételével, Európa valamelyik államában készítették. Az ötödik osztályba az Európán kívül készült régi és modern legyezők tartoznak. A hatodik osztályba

vétetnek fel a legalább tizenkét legyezőből álló legyező-gyűjtemények. Mindez utóbbi osztályokban kiállított legyezők arany-, ezüst- és bronz-éremre versenyeznek, mint a másodikban, s ezen kívül minden osztályban diszoklevelek is fognak kiosztatni. A kiállítás tizennégy napig fog tartani.

Kukoricza m.-máza	70—72 kl.	6.80	któl	7.—	krig
Köles	"	7.—	"	7.40	"
Burgonya	"	2.50	"	2.80	"

Felelős szerkesztő: Dr. BELICZAY JÓNÁS.

Főmunkatársak:

Hornyik János, Kiss Lajos, Dr. Tassy Pál.

Csak a valóban jó cikkekkkel szemben érvényesíti magát a verseny. **A Guyot-féle kátrány-tokocskák**, melyek oly kitűnő hatással bírnak meghűlés, hurut, valamint légesbajok és tüdővész ellen, számos utánczókra találtak. Guyot úr csak azon üvegekért áll jól, melyek címkéjén aláírása három színű nyomással van feltüntetve. Raktár Kecskeméten: Molnár János úrnál. 2—1

### Tudósítás a kecskeméti hetivásárról.

1878. június 7.

Tisztabúza m.-máza	76—78 kl.	10.—	któl	10.50	krig.
Elegy "	"	73—75 "	7.50 "	7.80 "	"
Rozs "	"	70—72 "	6.40 "	6.55 "	"
Árpa "	"	60—62 "	6.60 "	6.80 "	"
Zab "	"	38—40 "	6.— "	6.10 "	"

## H I R D E T É S E K.

### 2410. 1878. Árverési hirdetmény.

A kecskeméti kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közzéteszi, hogy Bodor Imre és Domokos Julianna végrehajtható Szelei Antal és Boros Anna végrehajtást szenvedők ellen 150 frt. tőke és járulékaik iránt folyamatban lévő végrehajtási ügyében Boros Annának a kecskeméti 109. sz. tjkvben 127. r. sz. a. foglalt, bíróság 1800 frtra becsült ház-birtoka az 1878. évi június hó 25-dik napján d. e. 9 órakor mint első, és 1878. évi július hó 25-ik napján d. e. 9 órakor mint második határidőben e kir. törvényszék telekkönyvi hivatalában megtartandó nyilvános árverésen eladatulni fog.

Az árverési feltételek a törvényszék telekkönyvi hivatalában mindenki által megtekinthetők.

Felhívattak azok, kik az árverésre kitűzött javak iránt tulajdoni vagy más igényt, avagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnék, hogy e részbeni kereseteiket e hirdetménynek közzététele napjától számított 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. törvényszéknek nyújtsák be: különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Végül felszólítottak azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen kir. törvényszék székhelyén, vagy annak közelében laknak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltesők végett helyben megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben Kiss Lajos helybeli ügyvéd, mint hivatalból kinevezett ügygondnok által fognak képviseltetni.

A kecskeméti kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságának 1878. évi április hó 25-ik napján tartott üléséből.

**Kovács Béla,**  
tan. jegyző.

**Kovács József,**  
kir. tszéki h. elnök.  
83 (1—1)

### 2752. 1878. Árverési hirdetmény.

A kecskeméti kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság részéről közzéteszi, hogy Terényi János végrehajtható Benedek István és Gulyás Ágnes végrehajtást szenvedők ellen 2750 frt. és 949 frt. tőke s járulékaik iránt végrehajtási ügyében Benedek Mária Tóth Jánosné tárgyilagossá kezest illető s annak nevében álló Lajos-Mizse és Fél-Bene pusztái 979. sz. tjkvben 1395. r. sz. alatt foglalt s tartozékaival együtt bíróság 4204 forintira becsült ingatlanra az 1878. évi június hó 26-ik napján d. e. 9 órakor mint első, 1878. évi július hó 26-ik napján d. e. 9 órakor mint második határidőben, e kir. törvényszék telekkönyvi hivatalában megtartandó nyilvános árverésen eladatulni fog.

Az árverési feltételek a telekkönyvi hivatalban mindenki által megtekinthetők.

Felhívattak azok, kik az árverésre kitűzött javak iránt tulajdoni vagy más igényt, avagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetni vélnék, hogy e részbeni kereseteiket e hirdetménynek a hivatalos lapban lett közzététele napjától számított 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. törvényszéknek nyújtsák be: különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasíttatni.

Végül felszólítottak azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen kir. törvényszék székhelyén, vagy annak közelében laknak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltesők végett helyben megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladásig jelentsék be, ellenkező esetben Szalontay Elek helybeli ügyvéd, mint hivatalból kinevezett ügygondnok által fognak képviseltetni.

A kecskeméti kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóságának 1878. évi május hó 1-ső napján tartott üléséből.

**Deák László,**  
tanácsjegyző.

**Gál Ferencz,**  
kir. törvényszéki elnök.  
84 (1—1)

### Határozott óvás hamisítás ellen!

27 éven át kipróbálva!

**Dr. POPP J. G.**

cs. k. udvari fogorvos (Bécsben, Bognergasse 2.)

### Anatherin-präparatumai.

#### Üres fogak kitöltésére

nincs hatályosabb és jobb szer, mint fogónja, melyet mindenki könnyen és fájdalom nélkül behelyezhet odvas fogaiba, mely aztán a fogrészekkel és foghússal teljesen egyesül s a fogakat a további elromlástól óvja s a fájdalmat csillapítja.

#### Anatherin-szájviz

üvegekben 50 kr., 1 frt., 1 frt. 40 kr. a legkitűnőbb szer, eszós fogfájdalmakban, gyulladáskor, a foghús daganatai és sebeinél; fölolvastja a létező fogkövet és megakadályozza annak új képződését; az ingó fogakat a foghús erősítése által szilárdítja; s midőn a fogakat és foghúst minden ártalmas anyagtól megtisztítja, a száznak kellemes frissességet kölcsönöz és már rövid használat után eltávolítja a kellemetlen szagot.

#### Anatherin-fogpasta.

Ezen készítmény a lehelet frissességét és tisztaságát fentartja: azonkívül a fogaknak hőfehérséget kölcsönöz, azok romlását megakadályozza és a foghúst erősíti. — Ára 1 frt. 22 kr.

#### Dr. Popp J. G. növény-fogpora.

A fogakat oly szépen tisztítja, hogy annak naponkénti használata által nemcsak a közönséges fogkó eltávolíttatik, hanem a fogak zománcza is mindinkább tökéletesbül. Egy doboz ára 63 kr. o. é.

#### Popp aromatikus fogpasztája.

Sok év óta a legbiztosabb óvoszernek fogfájás ellen és a legkitűnőbb szernek van elismerve a szájiüreg és a fogak ápolására és fentartására. Egy db. ára 35 kr.

#### Figyelmeztetés!

Előforduló hamisítások következtében bátor vagyok a t. cz. közönséget figyelmeztetni, hogy minden palack az óvásjegy kívül még egy czímmel: (Hygea és Anatherin präparatumai) ellátva van, mely egy tisztán átlátható viznyomáson az állami sást és a czímet mutatja.

Kapható: Kecskeméten Molnár János, Nagy-Körösön Schefcsik M. és Tarkay C. r., Üzeglédén Persay A., Félégházán Hoffer A. özvegyénél, Szolnokon Boár, Szabad-Szálláson Rosznyay M., Kis-Körösön Gubás gyógyszerész uraknál és Csongrádon a gyógyszerárban. 208 (14—8)

### Tanoncz-felvétel.

Félegyházán **Czinnal Sándornő** czukrászdájában

### egy tanuló

— írás- és olvasásban jártas — felvétetik. Közlelbit levél által tudtul adja.

85 (2—1)

Bátorkodunk

### t. cz. gazdasszonyainkat

egy nagy takarékoságra figyelmeztetni, mely a kávénak **füge-kávéval** együtti főzéséből áll. Ezáltal kétféle előnyt nyerherni. Az 1-ső: a kávénak ize tetemesen javul; 2-ik: olcsó megszerzése megtakarítást szerez. Ennélfogva megkísérlésre fölkéretnek

### valódi füge-kávéval

Midőn minden csomag tartalmaért (aranyozott felszereléssel ellátott kávéknak) **valódiságát illetőleg 100 forintal jótállunk**, ide nyomott védjegyjünket különös figyelmükbe ajánljuk.



Schmidt Viktor és fia,

cs. kir. szabadalm. gyárnok **Bécsben.**

74 (10—5)

Raktár Kecskeméten:

**PULTZER GUSZTÁV, REINER ADOLF és BUTTINGER FERENCZ** kereskedő uraknál.

## Hirdetmény.

A városföldi pusztában a csongrádi-út mellett dr. Horváth János úr és Király István szomszédságában, Herczegh Lajos tulajdonát képező 30 hold legjobb minőségű

### földbirtok

három vagy több évre haszonbérbe kiadó.

Értekezhetni lehet **Bene János** úrral, lakása 7-ik tized 31-ik szám alatt.

**Herczegh Lajos.**

86 (1—1)

### Gyermekek és megnöttek részére egyaránt!

## Dr. Plenk A. „Anticatarrhalicum“

A nyákhártyák mindennemű hurutjai ellen.

Ezen tudományos alapon gyógyerejű növények és gyökerekből készített thea hatása kitűnő, a gégefő nyákhártyáinak mindennemű betegségeiben, úgyszintén a légzőcső, a bronchiák, a tüdő, gyomor és belek bajaiban; kiváló szer a húgyhólyag, méh és hüvely hurut gyógyításánál és általában enyhény, táplálólág és vértisztítólag hat.

Csomagja használati utasítással együtt 80 kr.

### Dr. Plenk A. köhögés elleni pora.

Kellemes ízűek és meglepő gyógyerejűek. — Doboza használati és étrendi utasítással együtt 40 kr.

### Dr. Plenk A. Emésztési pora.

Főülmulthatlan gyomor elsavanyodásnál, gyomorégésnél, böfögés, étvágyhiány, emésztési nehézségeknél, aranyeres bajoknál — tehát megbecsülhetlen jó házi-szer.

Doboza használati és étrendi utasítással együtt 70 kr.

Kapható: Molnár János gyógyszerárban Kecskeméten. 10 (30—16)

3614.  
1878.

### HIRDETMÉNY.

A városi szolgálta-személyzet részére a folyó évben szükségelendő ruházat úgymint: 16 darab atilla, s ugyanannyi lovagló bőrs nadrág, 90 drb mellény, 74 drb magyar nadrág, és 72 drb sapka, továbbá a városi 4 tűzoltó részére 4 nyári zubony, 4 nyári nadrág és 4 drb sapka elkészíttetése a 3614/1878. számú tanácsi végzéssel megrendelítetvén, az árlejtés megtartására a gazdasági osztály utasított, minek folytán árlejtési határidőül f. évi június hó 18-ik napjának reggeli 9 órája a gazdasági hivatalba kitézetett, melyre a vállalkozni akarók azzal hivatnak fel, hogy az elszámolt ruhaneműekhez a városi közönség csak posztot fog adni, egyéb szükségességeket pedig vállalkozók lesznek kötelesek kiszolgáltatni.

Kecskemét, június 6-án. 1878.

A gazdasági osztály által.

87 (2—1)